

Andrzej Szpunar

Tarnowiec, gm. Tarnów, woj.
tarnowskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 19, 110

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STRZELCE OPOLSKIE
woj. opolskie

Muzeum Śląska Opolskiego
w Opolu

Badania prowadziły: mgr Ewa Matuszczyk i Elwira Hoic /autorki sprawozdania/. Finansowało Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu. Pierwszy sezon badań. Domniemane cmentarzysko kurhanowe z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest po lewej stronie drogi gruntowej Szymbiszów-Strzelce Opolskie, w północno-zachodniej części niewielkiego lasu zwanego "Liptec". Badania miały na celu zweryfikowanie zamieszczonej w archiwum Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu /przedwojennym/ i funkcjonującej w literaturze informacji w ww. lesie kurhanach z okresu wpływów rzymskich, z których jeden, znajdujący się w nieistniejącej już partii lasu, został amatorsko rozkopany w 1818 r.

Przebadany "kurhan" posiadał kształt zbliżony do kołowego, o średnicy u podstawy ok. 8 m i wysokości 0,70 m. Jego nasyp miał charakter dość jednolity i przedstawiał się następująco: pod warstwą darni o grubości 25-30 cm wystąpiła warstwa piasku z niewielką domieszką próchnicy, pod nią warstwa próchnicy z domieszką piasku tworząca w poziomie zaciemnienie kształtu zbliżonego do kołowego o średnicy ok. 4 m. Bezpośrednio pod nią wystąpił piasek calcowy z soczewkami gliny zalegający na silnie zwietrzałej wychodni skały wapiennej. Oprócz drobnych kawałków wętełków drzewnych oraz bliżej nieokreślonego przedmiotu żelaznego, które wystąpiły w wyżej opisanej warstwie nadcalcowej nie znaleziono w obrębie nasypu "kurhanu" żadnego materiału zabytkowego, jak również innych śladów ewentualnego pochówku. W związku z powyższym interpretacja przebadanego obiektu nastrocza poważne trudności, należy chyba jednak wykluczyć, że powstał on w sposób naturalny.

Badania będą kontynuowane.

SULEJÓW-PODKLASZTORZE
woj. piotrkowskie
Stanowisko 49

patrz
wczesne średniowiecze

TARNOWIEC, gm. Tarnów
woj. tarnowskie
Stanowisko 1

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
w Tarnowie

Badania prowadził mgr Andrzej Szponar. Finansował WKZ w Tarnowie. Piąty sezon badań. Osada wielokulturowa.

Przebadano obszar 2,5 ara. W trakcie eksploatacji odwołano 7 obiektów. Obiekt 23, zapewne resztki spichlerza, prostokątny, wym. 3 x 2,5 m, uchwycono ślady 4 słupów w narożach, brak paleniska. Materiał ceramiczny datuje go na fazę B₂-C₁ okresu wpływów rzymskich. Podobnie można datować obiekt 29, w zarysie prostokątny, ale tylko na poziomie 40 cm; poniżej znajdowała się wrzezionowata jama sięgająca do głębokości 70-80 cm. Obiekt 24 - chata na planie zbliżonym do prostokąta, o wymiarach 3 x 2,5 m. Materiał ceramiczny datuje ten obiekt na późną fazę wczesnego średniowiecza. Na uwagę zasługuje znaleziona na dnie obiektu grzechotka gliniana zachowana w całości. Z tego okresu pochodzi również obiekt 28, który jest prawdopodobnie śladem po palenisku.

Obiekty 27 i 24a to niewielkie jamy z materiałem kultury łuzyckiej z fazy balczackiej.

Obiekt 28 był pozostałością po prostokątnym, naziemnym domostwie o wymiarach 2 x 2,5 m. Ceramika datuje ten obiekt na późną fazę okresu przedrzymskiego /fsza A₃/.

Badania będą kontynuowane.

TYSZOWCE
woj. zamojskie
Stanowisko 25 B

patrz
neolit

WARSZKOWO, gm. Ślawno
woj. śląskie
Stanowisko 28

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Historii
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Włodzisław Rączkowski autor sprawozdania/ i Sławomir Bakiera. Finansował WKZ w Ślawsku. Drugi sezon badań. Ślady osadnictwa ludności kultury amfor kalitnych, ludności kultury łuzyckiej/ pomorskiej oraz osady ludności kultury okrywackiej, grupy dębczyńskiej i z wczesnego średniowiecza /VII/ VIII w. i X-XI w.//.